

[२४७] खच्प्रकरणे गमेः सुप्युपसङ्ख्यानम् । (म. भा. २.१०२)

मितङ्गमो हस्ती । मितङ्गमा^१हस्तिनी ।

[२४८] विहायसो विह च । (म. भा. २.१०२)

विहायसा गच्छति विहङ्गमः ।

[२४९] खच्च डिट्वा^२ वक्तव्यः । (म. भा. २. १०३)

विहङ्गः, ^३विहङ्गमः ।

[२५०] डे च विहायसो विहादेशो वक्तव्यः । (म. भा. २. १०३)

विहगः ॥

द्विषत्परयोस्तापेः । (३०/२०५४)

द्विषत्परयोः^४ कर्मणोरुपपदयोः तापेः धातोः खच् प्रत्ययो भवति । 'तप दाहे' (धा. पा. १८१९) चुरादिः, 'तप सन्तापे' (धा. पा. ९८६) ^५भूवादिः, द्वयोरपि ग्रहणम् । द्विषन्तं तापयति द्विषन्तपः । परन्तपः । द्विषत्परयोः इति ^६द्वितकारको निर्देशः । तेन स्त्रियां न भवति । द्विषतीं तापयति द्विषतीतापः^७ ॥

वाचि यमो व्रते । (४०/२०५६)

वाकशब्दे ^८कर्मणि उपपदे यमेः धातोः खच् प्रत्ययो भवति व्रते गम्यमाने । ^९व्रत इति शस्त्रतो नियमः उच्यते । वाचंयमः आस्ते । व्रते इति किम् ? वाग्यामः ॥

पृःसर्वयोर्दारिसहोः । (४१/२०५८)

पृर् सर्व इत्येतयोः कर्मणोः उपपदयोः यथासङ्ख्यं दारिसहोः धात्वोः खच् प्रत्ययो भवति । पुरं दारयति पुरन्दरः । सर्वसहो ^{१०}राजा ।

[२५१] भगे च दारेरिति वक्तव्यम् ।

^{११}भगन्दरः ॥

सर्वकूलाभ्रकरीरेषु कषः । (४२/२०५९)

सर्व कूल अभ्र करीर इत्येतेषु कर्मसूपपदेषु कषेः धातोः खच् प्रत्ययो भवति । ^{१२}सर्वं कषति सर्वकषः खलः । कूलङ्कुषा नदी । अभ्रङ्कुषो ^{१३}गिरिः । करीषङ्कुषा वात्या ॥

1. हस्तिनी नास्ति फ. 2. वा नास्ति ड. 3. विहंगमः नास्ति ड. फ. 4. इत्येतयोः इत्यधिकम् फ. द्विषत् पर इत्येतयोः क. 5. भूवादिः क. 6. द्वितकारो निर्देशः फ. 7. कर्मणि अणोव भवति इत्यधिकम् क. 8. कर्मवाचिनि अ. फ. 9. व्रतम् इति ड. फ. 10. राजा नास्ति क. ड. 11. भगं दारयति इत्यधिकम् फ. 12. सर्वं कषति नास्ति अ. फ. 13. वायुः क.